

[H. Chr. Petersen.]

Erhvervene ikke kom til at mærke Udligningen. Det er Realiteten. Den store Forskel i vor Samfundsopfattelse ligger deri, at den højterede Minister mener blot at have den Opgave at udskrive Skatter og fordele, mens jeg mener, at man skal lade være at udskrive Skatter; saa behøves Fordelingen ikke.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg er meget ked af, at det ærede Medlem mener, at jeg siger noget, der er forkert. Medens jeg sad og hørte paa det ærede Medlems Tale, nedskrev jeg ordret, hvad det ærede Medlem sagde til mig, og det var dette, om jeg ikke kunde sende Bud til disse Byer. (H. Chr. Petersen: Det har jeg ikke sagt, saa har Ministeren skrevet forkert). Ja, lad os nu se, hvad der staar i Fortrykket. Jeg gik ud fra, at det maatte blive til Borgmestrene, for jeg kan dog ikke sende Bud til hver enkelt Borger i Byen.

Det ærede Medlem mente, at jeg skulde have faret med løs Snak med Hensyn til Odense Bys Udgifter til Fattighjælp. Det ærede Medlem hørte maaske ikke, at jeg talte om Fattighjælp og Kommunehjælp med Tab af Valgret, altsaa to Ting, som staar i nær Forbindelse med hinanden. Jeg vil anmode det ærede Medlem om at lægge Tallene sammen for de to Omraader. Jeg gaar ud fra, at de Oplysninger, som findes i Bilaget til Betænkningen, er rigtige, og jeg ser ikke rettere, end at Odense staar som Nr. 1. Det er muligt, at Kolding kommer paa Højde med Odense, men i hvert Fald ligger Odense langt over andre Byer, saa det er afgjort rigtigt, hvad jeg sagde. Noget andet er, at jeg ikke lægger større Vægt paa det, men jeg synes dog, at jeg i Forbifarten maatte henlede Opmærksomheden derpaa.

Det ærede Medlem sagde nu, at jeg burde lægge mere Mærke til, hvad Erhvervenes Mænd siger. Jeg mener, at det maa være Opgaven for os alle at søge at trænge ind i, hvad der er rigtigt, og det skal dog egentlig ikke afgøres efter, om bestemte Erhvervsmand, maaske ud fra en meget ensidig Interesse, har en anden Opfattelse end jeg; i hvert Fald kan det aldrig føre til, at det skulde være en Fornærmelse — hvilket jeg i de senere Dage har set i Bladene — naar Erhvervsmand fremsætter urigtige Oplysninger, da at rette dem. Jeg synes, at hvis der i denne Forbindelse skal være Tale om nogen, som kan føle sig brøsthølden, maa det til syvende og sidst være mig, der

har Grund til det, naar Erhvervenes Mænd fremsætter Oplysninger om Forslaget her, der er vitterlig urigtige. Man maa undskylde mig, at jeg tillader mig at henlede Offentlighedens Opmærksomhed herpaa.

Jeg skal i øvrigt atter bevidne Odense By min Kærlighed. Jeg forstaar slet ikke, hvad det ærede Medlem mente med, at jeg aldrig havde vist den. Det synes jeg, at jeg altid har. Hvis vi blot gaar nogle Aar tilbage i Tiden, var det da ikke mig, der sørgede for, at Odense blev til et virkeligt Stor-Odense? Det, der skete ved, at Sct. Hans Landsogn blev indlemmet, var ikke blot sagligt set det rigtige, men nu er hver eneste Odenseborger enig i, at det var det rigtige, var det, der maatte ske. Ved den Lejlighed blandede det ærede Medlem, hvad jeg virkelig har Grund til at beklage, som Borgmester partipolitiske Spørgsmaal ind i Sagen. Husk dog paa, at Stor-Odenses Grundlag er lagt af mig imod Borgmesteren i Odense, som ikke dengang havde Fremsyn til at se, hvordan det nødvendigvis maatte udvikle sig.

Til den ærede Ordfører for Venstre (K. Pedersen) skal jeg sige, at det er ikke rigtigt, at man ikke er naaet til Udligning i andre Lande. Jeg nævnte f. Eks. 3 Lande, hvor aldeles gennemgribende Udligningsordninger er gennemført. Jeg maa ogsaa sige til det ærede Medlem, at det ikke kan være Venstres Mening, at en Lovgivning paa dette Omraade ikke kan gennemføres, fordi en stor Skattekommission er nedsat, en Skattekommission, som skal behandle det samlede Skatteproblem i Stat og Kommuner, det indbyrdes Sammenspil mellem direkte og indirekte Skatter o. s. v., medens dette kun er et enkelt Udsnit. Nej, det kan det ærede Medlem ikke mene, for i Folketinget stillede Venstre Forslag om en gennemgribende Udligningsordning, som skulde træde i Kraft den 1. April 1937.

Den ærede Ordfører for Venstre holder paa, at Ejendomsbeskatningen ikke har noget med Udligning at gøre. Jo, det er netop det, den har; for det, at man ophæver visse Udgifter og lægger dem over paa et ensartet Skatteudskrivnings-Grundlag, vil for Ejendomsskatternes Vedkommende betyde en ensartet Udskrivning overalt, og det maa nødvendigvis føre med sig Udligning derigennem, at de forøges, hvor de er lave, og sænkes, hvor de er høje.

Til det ærede 14de tingvalgte Medlem (Rasmussen Flemløse) vil jeg gerne sige, at mine Udtalelser i og for sig ikke var Udryk for, som det ærede Medlem mente, at jeg tørstede efter Anerkendelse, men de